

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761563013904.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

XVDE OG SIDSTE OPTRIN

PHILEMON. BAUCIS. ARET. NARCISSE. NABOER OG NABOERSKER Chor.

Triumpf! - Triumpf! - Og Støvets Sønner,
Skal prise den Almægtige! -
Zeus er Algodhed, naar han lønner,
Og selv i Hævn Forbarmelse! -
Triumpf! - Triumpf! - Og Støvets Sønner
Skal prise den Almægtige! -

PHILEMON. BAUCIS. ARET. NARCISSE

Han tæller Armods Suk og Dyder,
Og paa den Frommes Straaetag flyder
En Strøm af hans Velsignelser! -

CHOR AF NABOER OG NABOERSKER

Selv den, som trodsende forlader
Hans Vei, den revser han, som Fader,
Og straffer med Formaninger! -

DET HELE CHOR

Triumpf! - Triumpf! - og Støvets Sønner etc. etc.

PHILEMON

Nu seer jeg ham ei meer - Og nu forsvandt
Den gyldne Rand af den lazurne Skye -
Den Vogn af Luft, som bar Naturens Fader,
Og dig, o Almagts Sendebud! -
Op til Olymp bar Skyen Guders Gud! -
Men her, og her har Jupiter sin Throne,
Hvorfra han naadig til os seer! -
Her bygte før et Vink af Almagts Øie,
Hans Navn en stolt, en evig Ærestytte! -
Et Helligdom af Hyrdens Hytte! -
Her vil han boe, den evig Høie! -

BAUCIS

Aria..

Laan mig Din Sang, Søn af Latone,
At priise den Almægtige! -
Min lave Hytte blev hans Throne! -
Mit Ildsted blev hans Altere!

173

ARET OG NARCISSE

Duetto,

ARET

Elysium, Din Soel oprinder
I dette Bryst!

NARCISSE

Og ak mit fulde Hierte finder
En himmelsk Lyst! -

BEGGE

O Fryd! - O Velsignelsers Kiæde! -
Hvor evig Du er! -
Philemon skal krone vor Glæde
Ved Alteret her?

ARET

O Fyrster, hvad Vellyst og Ære,
Hvad har I, som jeg kan begiere? -
Narcisse elsker mig! -

NARCISSE

Jeg ønsker ei Kongernes Trone! -
Aret, hvad er Scepter og Krone,
For den som eier Dig? -

BEGGE

O Fryd! - O Velsignelsers Kiæde! -
Hvor evig Du er!
Philemon skal krone vor Glæde,
Ved Alteret her?

CHOR AF NABOER OG NABOERSKER

O fromme Par, hvis sølvgraa Haar,
Nu krones med Lyksaligheder! -
Og Elskere! - Vi seer i Eder,
Den store Løn, som Dyden faaer! -

EN UNGKARL

O Dyd! - Hvor meget kan Du røre! -

EN PIGE

O Dyd! - Hvor salig kan Du gjøre! -

174

DETTE HELE CHOR

O vær da nu, og bliv o Dyd,
Vor Deel, vor Stolthed, og vor Fryd! -
Lær os, at følge, hvor Du leder! -
O fromme Par, hvis sølvgraa Haar
Nu krones med Lyksaligheder! -
Og Elskere! - Vi seer i Eder
Den store Løn, som Dyden faaer! -

PHILEMON

(staaende for Alteret.)

Saa kommer nu Velsignede, og træder
Andægtige for Brude-Alteret! -
Zeus har alt selv velsigned Eder -
Men, for hans Aasyn og for dette Folk,
Bekræfter den alt længe soerne Eed! -
Til Pant paa den, til Segl paa Glædens Baand,
Hvorned jeg her for evig binder Eder -
O elskte Par, giv nu hinanden Haand! - *(DE GIVE HINANDEN HÆNDER.)*
O Glæde, Glæde, fromme Par,
Nedstrømme paa Dig fra det Høie! -
Din Alder være, som Din Ungdom var,
I Almagts Øie! -

(Philemon og Baucis blive staaende, som Tilskuere for ved Alteret, imedens de øvrige aabne en Pantomime-

Dants, hvorved de to Gamle ligeledes ved Miner vise deres Velbehag og Glæde. Efter Dantsen synges følgende Slutnings-Sang.)

PHILEMON

Hvor yndig Elskovs Gud fremtræder,
Naar Dyden bærer Faklerne! -
Med hvilken Sødheds Fylde glæder
Hans Flamme den Uskyldige! -
Den skønne Ungdoms Glands forhøie,
En dydig Siæl, et roeligt Øie -
Og Aar som Glæden svækkes ved,
Forglemmes af Uskyldighed! -

CHOR AF NABOER OG NABOERSKER

Hvor yndig Elskovs Gud fremtræder
Naar Dyden bærer Faklerne! -
Med hvilken Sødheds Fylde glæder¹⁷⁵
Hans Flamme den Uskyldige! -
Hvor yndig Elskovs Gud fremtræder,
Naar Dyden bærer Faklerne! -

BAUCIS

Saa seer jeg, i min høie Alder,
Min Ungdoms Salighed igien? -
Du elskte Par, tilbage kalder
De Straaler, som forsvandt med den? -
O Skønneste blant Baucis Dage! -
Zeus, til dens Glæde styrk mig svage! -
Svagt er den dødeliges Bryst,
Til Mødres Suk og Mødres Lyst! -

CHOR AF NABOER OG NABOERSKER

Hvor yndig Elskovs Gud fremtræder, etc.

ARET

Velkomne Gaver af den Høie! -
O Haand, som trakke Dødens Pii
Ufølt af dette Bryst! - og Øie,
Som lægte Saaret med et Smiil! -
Du skønne Haand, først du har givet
Aret sit Liv, og meer, end Livet! -
Du blander, evig elskte Brud,
Min Drik med Nectar! - mig med Gud! -

CHOR AF NABOER OG NABOERSKER

Hvor yndig Elskovs Gud fremtræder, etc.

NARCISSE

O priis mig salig! - Din Hyrdinde,
O Dal! - Min første Myrthe-Krands,
Saa Du den beste Hyrde binde -
Nu blev han min! - Nu er jeg hands! -
Men denne Dag, skal stedse være
En hellig Fest til Amors Ære! -
Thi Amor med sin gyldne Pii,
Gav mig min Hyrdes første Smiil! -

CHOR AF NABOER OG NABOERSKER

Hvor yndig Elskovs Gud fremtræder, etc.

DET SAMME CHOR

O elskte - fromme Par, o vilde
Det Barn, som styrer Jordens Lyst,
Forevige den Glædes Kilde,
Som han har senket i dit Bryst! -

DET HALVE CHOR

Giv Himmel, at de aldrig savne
Din Fryd, naar de sig selv omfavne! -

DET ANDET HALVE CHOR

Og at de, før de kaldes hiem,
See Børne-Børn, som ligne dem! -

DET HELE CHOR

Hvor yndig Elskovs Gud fremtræder, etc.